

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 8.6.2012.
COM(2012) 261 final

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS
EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO
LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI**

par pakalpojumu direktīvas īstenošanu.

**Partnerība jaunai pakalpojumu nozares izaugsmei
2012-2015**

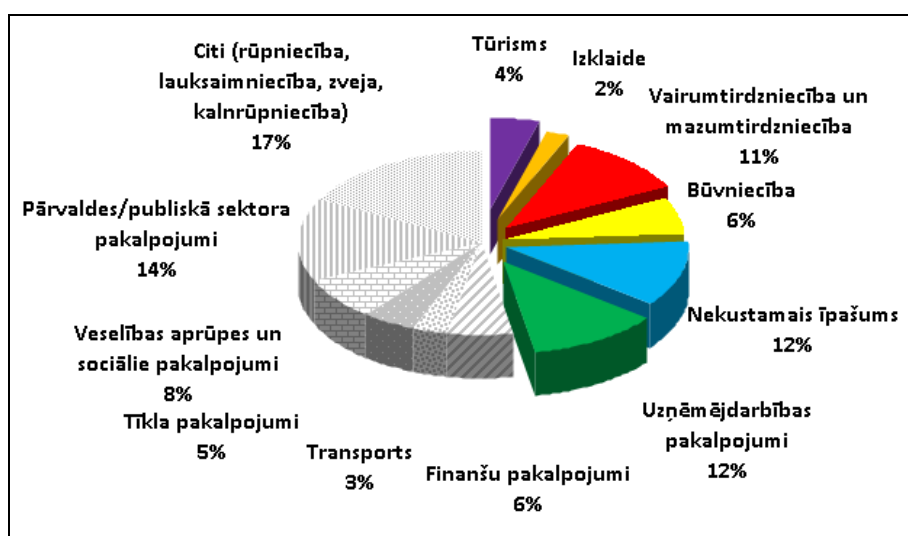
{SWD(2012) 146 final}

{SWD(2012) 147 final}

{SWD(2012) 148 final}

I. IEVADS: PAKALPOJUMU IEGULDĪJUMS IZAUGSMĒ UN NODARBINĀTĪBĀ

Pakalpojumu nozare ir ievērojams izaugsmes dzinējspēks ES — tā veido vairāk nekā 65 % no ES IKP un nodarbinātības. Pakalpojumu direktīva ir nozīmīgs Eiropas līmeņa instruments pakalpojumu sektora strukturālo reformu veicināšanai, un šī direktīva attiecas uz pakalpojumiem, kas veido 45 % no ES IKP. Direktīvas īstenošanas rezultātā esam pietuvojušies patiesi integrēta iekšējā pakalpojumu tirgus izveidei un novērsuši virkni šķēršļu. Ir modernizēti simtiem valsts tiesību aktu, svītroti tūkstošiem diskriminējošu, nepamatotu vai neproporcionālu prasību visā ES. Direktīvas īstenošanas sekmēšanai izveidotie "vienotie kontaktpunkti" šobrīd darbojas vairumā dalībvalstu un palīdz samazināt ievērojamo administratīvo slogu pakalpojumu jomā.

Avots: Eurostat, nacionālo kontu statistika, bruto pievienotā vērtība, 2009.

Piezīme: Tumšākā daļa labajā pusē apzīmē pakalpojumus, uz kuriem attiecas pakalpojumu direktīva.

Diagrammā redzams, kādu ieguldījumu ES ekonomikā dod sektori, uz kuriem attiecas direktīva, proti, aptuveni 45 % no IKP, un nozares, uz kurām direktīva neattiecas.

Vairumu sektoru, uz kuriem neattiecas direktīva, regulē īpaši nozares tiesību akti (skatīt 1. pielikumu).

Vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumi ir daudzos pakalpojumu sektoros; tie ir īpaši aplūkoti Komisijas 2011. gada 20. decembra paziņojumā par vispārējās nozīmes pakalpojumu kvalitātes sistēmu Eiropā.

Pasākumi, ko dalībvalstis ir pieņēmušas pakalpojumu direktīvas īstenošanai, laika gaitā papildus ienes 0,8 % no ES IKP, un lielākā daļa šīs ietekmes materializējas 5-10 gados pēc īstenošanas¹. Taču nevar noliegt: pakalpojumu sniedzēji, kas vēlas darboties pāri robežām, joprojām sastopas ar šķēršļiem. Atšķirībā no preču iekšējā tirgus patērētāji ne vienmēr spēj viegli piekļūt pakalpojumiem citā ES dalībvalstī. Ekonomiskā analīze liecina: ja dalībvalstis novērstu gandrīz visus palikušos ierobežojumus, kopējais

¹ Komisijas pētījums "The Economic Impact of the Services Directive: a first assessment following implementation", publicēts http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/index_en.htm.

ekonomiskais ieguvums vairāk nekā trīs reizes pārsniegtu patlaban panākto — apmēram 2,6 % no IKP².

Tas nozīmē, ka vēl ir daudz iespēju palielināt pakalpojumu direktīvas piedāvāto ekonomisko ieguvumu izmantošanu. Atbilstoši Eiropadomes aicinājumam³ dalībvalstīm jāpanāk pilnvērtīga direktīvas darbība. Pilnīgi īstenoti noteikumi ievērojami uzlabos pakalpojumu vienotā tirgus darbību, jo īpaši vienkāršojot MVU piekļuvi tirgum un paplašinot patērētāju izvēles iespējas. Tāpat palielināsies ES konkurētspēja, izaugsme un nodarbinātība. Šis paziņojums parāda, kā to var izdarīt, izpilda direktīvas 41. pantā paredzētās Komisijas ziņošanas saistības un atsaucas Eiropadomes un Eiropas Parlamenta aicinājumam cieši sekot direktīvas īstenošanai un ziņot par to, kā arī par iniciatīvām pakalpojumu vienotā tirgus pilnveidošanai un nostiprināšanai. Paziņojumā ir izklāstīti uzdevumi, kas dalībvalstīm un Komisijai jāveic, lai nodrošinātu lielāko iespējamo direktīvas ietekmi. Uzdevumu pamatā ir sīka informācija par pakalpojumu direktīvas īstenošanu katrā dalībvalstī un par pārbaudes rezultātiem, kas izklāstīti pievienotajos dienestu darba dokumentos⁴.

Uzdevumu izpildi uzraudzīs, izmantojot vienotā tirgus pārvaldības uzlabošanas pasākumus, ko Komisija aprakstīja paralēli šim dokumentam pieņemtā paziņojumā. Minētā uzraudzība būs daļa no Eiropas pusgada ietvaros veiktās uzraudzības, un vajadzības gadījumā tās rezultātus atspoguļos konkrētai valstij adresētos ieteikumos. Komisija jau 2012. gada 30. maijā ierosināja konkrētām valstīm adresētus ieteikumus par strukturālajām reformām pakalpojumu sektorā⁵.

II. PAKALPOJUMU DIREKTĪVAS POTENCIĀLA PILNĪGA REALIZĒŠANA

Direktīva aptver daudzus un dažādus sektorus, sākot no tradicionālajiem pakalpojumiem līdz tiem, kuru pamatā ir zināšanas. Direktīvas ietekme ir plaša un skar gan lielus, gan mazus pakalpojumu sniedzējus, tostarp tūkstošiem MVU.

Komisija koncentrēs savus pasākumus uz pakalpojumu sektoriem ar ievērojamu ekonomisko nozīmi un izaugsmes potenciālu, kas pārsniedz vidējo rādītāju:

- uzņēmējdarbības pakalpojumiem, kas veido 11,7 % no IKP,
- būvniecību, kas veido 6,3 % no IKP,
- tūrismu, kas veido 4,4 % no IKP, un
- mazumtirdzniecību, kas veido 4,2 % no IKP.

²ajos 2,6 % ietilpst iepriekš minētais papildu ES IKP 0,8 % apjomā un papildu ieguvumi līdz 1,8 % no IKP, ko var iegūt ar tālejošāku scenāriju, kurā dalībvalstis likvidē gandrīz visus ierobežojumus.

³ Eiropadomes locekļu paziņojums, 2012. gada 30. janvāris.

⁴ Komisijas dienestu darba dokuments "Detailed information on the implementation of Directive 2006/123/EC on services in the internal market"; Komisijas dienestu darba dokuments "Results of the performance checks of the internal market for services (construction, business services and tourism)".

⁵ COM(2012) 299 "Rīcība stabilitātei, izaugsmei un nodarbinātībai", 2012. gada 30. maijs.

Nodrošinot labāku īstenošanu un noteikumu faktisko darbību, ar jau pieņemto regulējumu var panākt daudz vairāk. Ja gribam sasniegt izaugsmes un nodarbinātības rezultātus īstermiņā, šī ir iespēja, ko ES nevar atļauties ignorēt.

Dalībvalstīm un Komisijai galvenokārt jākoncentrējas uz tālejošāku un pilnīgu pakalpojumu direktīvas īstenošanu, lai pirms direktīvas tvēruma paplašināšanas realizētu tās esošo, neizmanto to potenciālu. Gandrīz visas komerciālo pakalpojumu darbības jau regulē ES tiesību akti (skatīt 1. pielikumu). Tāpēc Komisija uzskata, ka šobrīd nav nepieciešams direktīvu grozīt.

Direktīvas ieguvumus līdz šim vairāk ir izjutuši pakalpojumu sniedzēji, kas vēlas sākt uzņēmējdarbību savā vai citā dalībvalstī. Turpretim pakalpojumu sniedzēji, kas vēlas sniegt pārrobežu pakalpojumus, joprojām nav pārliecināti par dalībvalstu piemēroto tiesisko regulējumu un saskaras ar šķēršļiem. Dažos gadījumos problēmu cēlonis ir nekonsekventa vai nepareiza citu ES instrumentu piemērošana, kā piemēru var minēt direktīvu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu vai e-komercijas direktīvu.

1. Nepielaidīguma politika noteikumu neievērošanas gadījumā

Komisija nepieļaus atkāpes gadījumos, ja tiks konstatēta neatbilstība turpmāk izklāstītām nepārprotamām saistībām, ko direktīva uzliek dalībvalstīm. Direktīva aizliedz virkni diskriminējošu un īpaši apgrūtināšu prasību, kas minētas 14. pantā. Dalībvalstis lielu daļu no tām ir atcēlušas. Taču konstatēts, ka ir vēl atlikušas diskriminējošas prasības, kas jālikvidē.

Direktīva ievieš īpašus pienākumus atļauju izsniegšanas procedūru vienkāršošanai: 1) 13. panta 4. punktā ir paredzēta klusējot izteikta piekrišana, t.i., ja administrācija neatbild, apstiprinājums ir uzskatāms par saņemtu, un 2) 10. panta 4. punkts paredz atļauju spēkā esību visā valstī. Vairākas dalībvalstis ievēro šos pienākumus tikai ierobežotā mērā un ar pārāk daudziem izņēmumiem. Ir steidzami jārtokojas, lai panāktu pienācīgu pienākumu izpildi.

Direktīva 24. pantā nepieļauj reglamentēto profesiju sniegtu komerciālo paziņojumu vispārējus aizliegumus. Tomēr desmit dalībvalstīs joprojām pastāv vispārējs komerciālo paziņojumu aizliegums, kas jālikvidē.

Uzņēmējdarbības veikšanas prasības padara pārrobežu pakalpojumu sniegšanu neiespējamu. Tās ir vienas no ierobežojošākajām prasībām; uz tām attiecas pakalpojumu direktīvas 16. panta (pakalpojumu sniegšanas brīvības klauzulas) 2. punkts, kas nosaka, ka dalībvalstis tās nedrīkst piemērot pakalpojumu sniedzējiem. Ar pakalpojumu direktīvas 14. pantu ir aizliegtas arī reģistrētās adreses un valstspiederības prasības. Šo nepārprotamo aizliegumu pārkāpumi joprojām pastāv dalībvalstīs un ir jānovērš⁶.

⁶ Komisijas dienestu darba dokuments "Detailed information on the implementation of Directive 2006/123/EC on services in the internal market".

Uzdevumi

Dalībvalstīm ir jāapņemas pilnībā salāgot savus tiesību aktus ar pakalpojumu direktīvu, steidzami novēršot savās tiesību normās atlikušās neatbilstības nepārprotamiem pienākumiem, ko paredz pakalpojumu direktīva.

Komisija nepieļaus atlaides un vajadzības gadījumā izmantos pārkāpumu izmeklēšanas procedūras.

2. Pakalpojumu direktīvas ekonomiskās ietekmes paaugstināšana

Direktīva daudzus īstenošanas aspektus atstāj dalībvalstu ziņā. Jo īpaši jāmin pakalpojumu direktīvas 15. pants, kas attiecas uz tādām prasībām kā juridiskā forma, kapitāla daļu vai akciju turēšana, kvantitatīvi un teritoriāli ierobežojumi un tarifi un ļauj dalībvalstīm saglabāt šīs prasības tikai tiktāl, cik tās ir samērīgas un pamatotas ar sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm.

Dalībvalstis ir izmantojušas šo iespēju dažādā mērā. Bieži tās ir izvēlējušās saglabāt *status quo*, nevis vairāk atvērt savu pakalpojumu tirgu. Pat tad, ja šāda izvēle ne vienmēr ir direktīvas pārkāpums, minētās prasības var kavēt ekonomikas izaugsmi un dalībvalstīm tās būtu vēlreiz jāizskata. Tādējādi būtu iespējams realizēt daļu no aprēķinātās papildu izaugsmes.

Tāpēc dalībvalstīm būtu vēlreiz jāizvērtē, kā tās ir izmantojušas pieļauto rīcības brīvību. Vispirms jāizskata tās prasības, kas ierobežo uzņēmumu struktūru un līdzdalību kapitālā, jo tās liek šķēršļus profesionālo pakalpojumu attīstībai. Līdzšinējie panākumi un reformas, kas risinās vairākās dalībvalstīs, liecina, ka ir iespējams mazāk ierobežojošs regulējums pakalpojumiem, neapdraudot kvalitāti un nemazinot speciālistu neatkarību.

Tāpat arī pakalpojumu sniegšanas brīvības klauzula, kas noteikta direktīvas 16. pantā, paredz izvērtēt pamatojumu un proporcionālītāti prasībām, ko dalībvalstis nosaka savā teritorijā pārrobežu pakalpojumus piedāvājošiem pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs. Uzņēmumiem un profesionāļiem, kas sniedz pārrobežu pakalpojumus, joprojām nepieļaujami bieži trūkst pārliecības par noteikumiem, kas uz tiem attiecas. Vēl ļaunāk, dažkārt tiem jāievēro praktiski visi tiesību akti dalībvalstī, kurā tie sniedz pakalpojumus, papildus tās dalībvalsts tiesību aktu saistībām, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Ir jāpilnveido valsts tiesību akti, ar ko īsteno pakalpojumu direktīvas noteikumus par pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un novērstu šo divkāršo regulatīvo slogu.

Īpašas problēmas pakalpojumu sniedzējiem sagādā apdrošināšanas pienākumi. Tie ir noteikti daudzām darbībām, lai aizsargātu pakalpojumu saņēmējus. Dažas no šīm prasībām pārklājas ar tām, ko paredz valsts, kurā attiecīgais uzņēmums veic uzņēmējdarbību, un tādējādi pieaug uzņēmumu izmaksas. Vēl būtiskāk ir tas, ka atrast pārrobežu pakalpojumu apdrošinātāju dalībvalstī, kur uzņēmums veic uzņēmējdarbību, vai dalībvalstī, kurā tiek sniegts pakalpojums, var izrādīties sarežģīti, jo īpaši būvniecības un tūrisma sektoros.

Uzdevumi

Komisija kopā ar dalībvalstīm 2012. gadā sāks profesionālizvērtēšanas (peer review) procesu un paraugprakses apmaiņu, pievērsoties prasībām, kas ierobežo uzņēmumu struktūru un līdzdalību kapitālā, un pakalpojumu sniegšanas brīvības klauzulai. Dalībvalstīm ir jāapņemas rūpīgi izvērtēt to tiesību normas šajos jautājumos. Rezultāti tiks vērtēti līdz 2013. gada vidum.

Dalībvalstīm jānovērš visi ierobežojumi un atļauju saņemšanas prasības, kas nav pamatotas, balstoties uz direktīvu, un jo īpaši jāpārskata pakalpojumu sniedzējiem uzlikto prasību nepieciešamība un proporcionalitāte. Attiecībā uz citiem ierobežojumiem, ko var pamatot, balstoties uz direktīvu, dalībvalstīm jāizvērtē to likvidēšanas ekonomiskās priekšrocības un vajadzības gadījumā attiecīgi jārikojas.

Komisija 2013. gada Eiropas pusgada ietvaros sagatavos konkrētām valstīm adresētus ieteikumus par prioritārajām darbībām. Vajadzības gadījumā, ņemot vērā gūtos rezultātus, Komisija apsvērs nepieciešamību ierosināt papildu tiesību aktus par konkrētiem jautājumiem.

Dalībvalstīm intensīvāk jācenšas palielināt iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI) lietošanu. Komisija cieši uzraudzīs dalībvalstu virzību uz šo mērķi un tām palīdzēs.

Komisija veicinās pasākumu izstrādi apdrošināšanas nozarē, lai pakalpojumu sniedzējiem būtu pieejama pienācīga apdrošināšana, tostarp gadījumos, kad pakalpojumus sniedz citās dalībvalstīs. Jo īpaši apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību vairākās dalībvalstīs un izdod apdrošināšanas polises, kas attiecas uz pakalpojumu sniegšanu, jāapdrošina pakalpojumu sniedzēji, kad tie sniedz pārrobežu pakalpojumus šajās dalībvalstīs.

Komisija līdz 2013. gada beigām novērtēs progresu apdrošināšanas nozarē. Atkarībā no panākumiem vai to trūkuma Komisija izskatīs alternatīvus risinājumus, tostarp vajadzību ierosināt tiesību aktus.

3. Profesionālie pakalpojumi: tiesiskā regulējuma modernizācija

Pastāv aptuveni 800 reglamentēto profesiju kategoriju. Konstatēts, ka profesionālo pakalpojumu regulējums dalībvalstīs atšķiras. Šo atšķirību ietekmi saasina apgrūtināošas kvalifikāciju atzīšanas procedūras. Eiropadome uzsvēra, ka ir svarīgi gūt panākumus, stiprinot profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, samazinot reglamentēto profesiju skaitu un likvidējot nepamatotus regulatīvos šķēršļus⁷. Minētos jautājumus risina nesen ierosinātā profesionālo kvalifikāciju direktīvas modernizācija. Lai rezultātus gūtu pēc iespējas drīz, Komisija 8 dalībvalstīm adresēja konkrētus ieteikumus šajā jomā⁸, un tie tiks vēlreiz pārskatīti 2013. gada Eiropas pusgada ietvaros.

Attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniegšanu pārskatītās direktīvas priekšlikums paredz, ka dalībvalstīm būs skaidri jānosaka un jāpamato gadījumi, kad tās vēlas izmantot uzņēmuma iespēju pārbaudīt pakalpojumu sniedzēju kvalifikāciju, pirms tiem tiek ļauts piedāvāt pakalpojumus. Tāpat dalībvalstīm būs jānodrošina, ka ikgadējā deklarācija, kas dažkārt pakalpojumu sniedzējiem jāiesniedz, ir derīga visā dalībvalsts teritorijā. Tādā veidā samazināsies birokrātija un tiks novērsta speciālistu neskaidrā situācija. Pārredzamība un ierosinātais savstarpējās novērtēšanas mehānisms palīdzēs

⁷ Eiropadomes secinājumi, 2012. gada marts.

⁸ COM(2012) 299, 2012. gada 30. maijs.

mazināt sarežģītību, ko izraisa atšķirības profesiju regulējumā. Dalībvalstīm būtu valsts līmenī jāpārskata kvalifikācijas prasības, kas attiecas uz reglamentētajām profesijām, un rezervētās darbības.

Kad priekšlikums būs pieņemts, Komisija plāno iesniegt paziņojumu 2013. gadā. Paziņojumā tiks analizēta valstij adresēto ieteikumu īstenošana un situācijas attīstība dalībvalstīs profesiju regulējuma ziņā.

Uzdevumi

Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2012. gada beigām jāpieņem priekšlikums modernizētai profesionālo kvalifikāciju direktīvai atbilstoši Eiropadomes 2011. gada oktobra aicinājumam.

Komisija

- 2013. gada Eiropas pusgada ietvaros palīdzēs dalībvalstīm īstenot valstij adresētos ieteikumus profesionālo pakalpojumu jomā un šajā saistībā 2012. gadā sāks kopīgu darbu ar dalībvalstīm, lai panākumus gūtu pēc iespējas drīz,

- 2013. gadā pēc pārskatītās direktīvas pieņemšanas iesniegs paziņojumu, lai izklāstītu dalībvalstu gūtos panākumus un vienkāršotu reglamentēto profesiju savstarpējo atzīšanu, kas paredzēta direktīvā.

4. Pakalpojumu direktīva — patērētāju labā

Ar to vien, ka tiek sekmēta pakalpojumu sniegšana pāri valstu robežām, nepietiek, lai izveidotu patiesi vienotu pakalpojumu tirgu. Tikpat svarīgi ir nodrošināt to, ka pakalpojumu saņēmēji var viegli izmantot iespējas, kuras tiem piedāvā vienotais tirgus.

Lai uzlabotu patērētāju tiesības un panāktu lielāku uzticēšanos iekšējam tirgum, pakalpojumu direktīva dalībvalstīm paredz pienākumu novērst regulatīvos šķēršļus pakalpojumu saņēmējiem, kas vēlas pirkt pakalpojumus no pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs. Tā arī nodrošina, lai patērētāji varētu izdarīt apzinātu izvēli, pērkot pakalpojumus citās dalībvalstīs, jo direktīvā ir paredzēti informācijas sniegšanas pienākumi, kuri attiecas gan uz pakalpojumu sniedzējiem, gan dalībvalstu iestādēm (piemēram, tā sauktās 21. panta struktūras, kas palīdz patērētājiem). Jāmin arī tas, ka direktīvas mērķis ir izbeigt tādu pakalpojumu sniedzēju pieņemtu praksi, kas nepamatoti kavē citās dalībvalstīs dzīvojošu patērētāju iespējas piekļūt attiecīgajiem pakalpojumiem. Šajā sakarā svarīgs elements, nodrošinot patērētājiem netraucētu piekļuvi vienotajā tirgū, ir nediskriminācijas klauzula.

Direktīvas 20. pants aizliedz diskrimināciju pret pakalpojumu saņēmējiem, pamatojoties uz viņu valstspiederību vai dzīvesvietas valsti. Tas attiecas uz piegādes atteikumiem vai piedāvājumiem ar mazāk labvēlīgiem noteikumiem, ja atšķirībai nav objektīva pamata. Šāda veida situācijām vairs nevajadzētu rasties, ja dalībvalstīs pilnībā tiek īstenots 20. pants.

Piemērojot nediskriminēšanas klauzulu, katrs gadījums jāizskata atsevišķi⁹. Īpaša uzmanība jāpievērš gadījumiem, kad patērētājiem, kas vēlas par citā dalībvalstī sniegtu pakalpojumu norēķināties ar pārskaitījumu vai tiešo debetu euro, tiek prasīta lielāka maksa nekā tad, ja darījums notiktu valsts robežās. Principā vairs nedrīkst atteikt patērētājiem piegādes ar pamatojumu, ka fiziski piegādāt preces citā dalībvalstī ir neiespējami. Tāpat pakalpojumu sniedzēji nedrīkstētu paļauties uz tīri ģeogrāfiskiem faktoriem, izmantojot praksi, kas mākslīgi sadala tirgus ES vienotajā tirgū un tādējādi kaitē patērētājiem.

Šķēršļi, kas kavē pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, turpina pastāvēt, un ir uzsāktas iniciatīvas ES līmenī to samazināšanai un vienotā tirgus darbības uzlabošanai. Pie šādām iniciatīvām jāmin vienotā euro maksājumu telpa, Komisijas priekšlikums par fakultatīviem Eiropas vienotiem tirdzniecības noteikumiem, patērētāju tiesību direktīvas īstenošana, priekšlikums izveidot „vienas pieturas aģentūras” PVN jautājumiem, priekšlikumi izveidot alternatīvas strīdu izšķiršanas struktūras patērētāju strīdu izšķiršanai un ES mēroga tiešsaistes platformu pārrobežu sūdzībām un gaidāmās iniciatīvas par autortiesību kolektīvo pārvaldījumu un nodevām par kopēšanu un reprogrāfisko reproducēšanu privātām vajadzībām.

Uzdevumi

Dalībvalstīm prioritārā kārtā jānodrošina valsts noteikumu izpilde, ar kuriem īsteno nediskriminācijas klauzulu. Komisija sadarbosies ar valsts iestādēm, kas izskata sūdzības par diskriminējošu attieksmi, kā arī ar kompetentajām izpildes iestādēm, lai panāktu to, ka patērētāji spēj pilnībā izmantot vienotā tirgus priekšrocības. Komisija līdz 2013. gada vidum ierosinās precīzi orientētus pasākumus, ar kuriem uzraudzīs noteikumu piemērošanu un gadījumos, kad tiks konstatēti trūkumi, veiks korektīvas izpildes darbības.

Komisija ir nākusi klajā ar sākotnējiem skaidrojumiem par nediskriminācijas klauzulu, un tā cieši uzraudzīs tās izpildi. Līdz 2013. gada beigām, pamatojoties uz pieredzi ar šīs tiesību normas īstenošanu dalībvalstīs, tiks izdoti konkrēti papildu norādījumi. Gatavojot norādījumus, tiks ņemtas vērā regulējuma izmaiņas, ar ko novērš atlikušos šķēršļus, kuri traucē uzņēmumiem piedāvāt pakalpojumus pāri valsts robežām.

Komisija nekavējoties sāks darbu ar uzņēmumiem, piemēram, pārstāvības organizācijām un tirdzniecības kamerām, lai uzlabotu pārredzamību un atbalstītu uzņēmumu centienus panākt, lai klienti varētu veikt pārrobežu pirkumus vienotajā tirgū. Komisija atbalstīs konkrētu nozaru pakalpojumu sniedzējus, kas pieņems brīvprātīgus kvalitātes kodeksus, paredzot saistības attiecībā uz to pakalpojumu pārrobežu piekļuves nosacījumiem. Komisija novērtēs sasniegto līdz 2013. gada vidum.

Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm informēs patērētājus par to tiesībām vienotajā tirgū, ko paredz pakalpojumu direktīva, izpratnes veicināšanas kampaņas ietvaros, kas risināsies 2013. gadā saistībā ar Eiropas pilsoņu gadu.

⁹ Sīkāka informācija Komisijas dienestu darba dokumentā "Commission Staff Working Document with a view to establishing guidance on the application of Article 20(2) of Directive 2006/123/EC on services in the internal market".

5. Faktiska vienotā tirgus funkcionēšana

Direktīva nepastāv izolētā vidē. Tā var pilnībā var darboties tikai tad, ja to saskaņoti piemēro kopā ar citām vienotā tirgus direktīvām. Tas ir jo īpaši svarīgi attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju direktīvu un e-komercijas direktīvu.

Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas kārtība daudzās dalībvalstīs ir gara un sarežģīta.

Pārrobežu pakalpojumus arvien biežāk sniedz tiešsaistē. Neraugoties uz vienkāršošanu, ko paveica pakalpojumu direktīva un e-komercijas direktīva, joprojām pastāv šķēršļi.

Uzdevumi

Dalībvalstīm ir jāaņem pilnībā saskaņot savus tiesību aktus un procedūras ar profesionālo kvalifikāciju un e-komercijas direktīvām. Valsts tiesību normās jāieviešo šo direktīvu kopējā ietekme. Steidzami jāveic vajadzīgie pielāgojumi.

Komisija stingri pildīs šīs direktīvas, īpašu uzmanību pievēršot to kopējai piemērošanai, lai nodrošinātu to, ka pakalpojumu sniedzēji patiešām jūt pozitīvu ietekmi. Vajadzības gadījumā Komisija izmantos pārkāpumu izmeklēšanas procedūras.

6. Konkrētu sektoru vajadzības

Veiktspējas pārbaudēs¹⁰ tika konstatēts, ka jānovērš vairāki izaugsmes šķēršļi konkrētos sektoros.

6.1 Speciālistu pakalpojumi: savstarpējas atzīšanas praktiska ieviešana

Uz pārrobežu speciālistu pakalpojumiem var attiekties prasības, kas noteiktas, īstenojot ES nozaru noteikumus. Tajās paredzēts: speciālistiem jāsaņem atļaujas attiecībā uz darbībām, kas ir saistītas ar fluorētām siltumnīcefekta gāzēm (F-gāzēm) dzesēšanas sistēmās, ar ēku energoefektivitāti vai atkritumu apstrādi un transportu. Ja uz šiem speciālistiem attiecas akreditācijas sistēma, akreditācijas sertifikātu savstarpēju atzīšanu sekmē Regula (EK) Nr. 765/2008. Jāpanāk, lai tiktu pilnībā izmantotas regulas sniegtās priekšrocības.

Kad ES nozaru tiesību akti paredz atļaujas vai akreditācijas shēmas valsts līmenī, jānodrošina, lai pilnvarotie vai akreditētie pakalpojumu sniedzēji varētu veikt darbību citās dalībvalstīs, pamatojoties uz atļauju vai akreditāciju, kas iegūta savā dalībvalstī.

Uzdevumi

Komisija centīsies panākt, lai turpmākos priekšlikumos nozaru tiesību aktiem, ar ko specializētus pakalpojumus sniedzošajiem speciālistiem izveido apstiprināšanas shēmas, tiktu plašāk izmantota savstarpējās atzīšanas klauzula.

Piemērojot patlaban spēkā esošos nozaru tiesību aktus, dalībvalstīm ir pilnībā jāīsteno LESD 56. pants un ES tiesību normas, ar ko sekmē citu dalībvalstu speciālistu pakalpojumu sniegšanu, piemēram, profesionālo kvalifikāciju direktīva, ja

¹⁰ Komisijas dienestu darba dokuments "Results of the performance checks of the internal market for services (construction, business services and tourism)".

tā ir reglamentēta profesija, vai Regula 765/2008, ja runa ir par akreditāciju. Dalībvalstīm jāizmanto IMI, lai vienkāršotu citas dalībvalsts prasību ievērošanas pārbaudi.

Vēl precīzāk jāskatās tehniskie standarti, jo īpaši izmantojot ES standartizācijas mehānismus (CEN), jomās, kur pastāv ievērojamas atšķirības ES tiesību aktu īstenošanā dalībvalstīs, piemēram, attiecībā uz ēku energoefektivitātes sertifikāciju.

6.2 Patērētāju aizsardzības tiesību akti

Ievērojamā daļā spēkā esošā ES patērētāju aizsardzības tiesību *acquis* izmantota minimāla harmonizācija. Jomās, uz kurām attiecas minimālā harmonizācija, dalībvalstis bieži vien ir gājušas tālāk par minimālajiem noteikumiem. Rezultātā ir radusies situācija, kad pakalpojumu sniedzēji var sastapties ar atšķirīgām prasībām atkarībā no tā, kurā vietā viņi vēlas sniegt pakalpojumus, un tādējādi vienotajā tirgū var parādīties kropļojumi. Komisija šo problēmu var risināt divējādi: ar dziļāku vai pat pilnīgu harmonizāciju, kā tas nesen paredzēts patērētāju tiesību direktīvā vai kā 2012. gada janvārī ierosināts vispārīgajā datu aizsardzības regulā, vai izmantojot fakultatīvu harmonizāciju, kā 2011. gada oktobrī ierosināts fakultatīvajos Eiropas vienotajos tirdzniecības noteikumos. Abas metodes viena otru papildina, un tās jāizmanto atkarībā no *acquis* situācijas, nepieciešamības ievērot subsidiaritātes principu, attiecīgajām sabiedrības interesēm, kā arī nepieciešamības nodrošināt augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, jo īpaši attiecībā uz pakalpojumiem tiešsaistē.

Uzdevumi

Komisija centīsies paātrināt likumdošanas procedūras attiecībā uz pasākumiem, kas skar patērētājus – svarīgāko aspektu vienotajā pakalpojumu tirgū.

Komisijas uzdevums, turpmāk ierosinot jaunus ES patērētāju aizsardzības tiesību aktus, būs atbilstīgā gadījumā nodrošināt lielāku harmonizācijas līmeni. Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāapvieno savi centieni sasniegt šo mērķi, lai nodrošinātu pilnīgu vienotā tirgus darbību.

Konkrēti tūrisma nozarē, kā norādīts patērētāju tiesību aizsardzības programmā¹¹, Komisija 2013. gada sākumā ierosinās atjauninātu direktīvu par kompleksiem ceļojumiem, kurā centīsies vairāk harmonizēt valstu tiesību aktus, jo īpaši attiecībā uz piedāvājumiem tiešsaistē.

*Attiecībā uz patērētāju aizsardzības tiesību aktiem, kur piemēro minimālo harmonizāciju, Komisija strādās kopā ar valstu izpildiestādēm, lai nodrošinātu ES patērētāju tiesību *acquis* pareizu īstenošanu konsekventā un aptverošā veidā, pienācīgi ņemot vērā vienotā tirgus tiesības un noteikumus.*

6.3 Mazumtirdzniecības un uzņēmējdarbības pakalpojumi: konkrētas iniciatīvas

¹¹ Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības programma pašārvības un izaugsmes veicināšanai, COM (2012) 225 final.

Darbības mazumtirdzniecības sektorā traucē vairākas problēmas. Daudzas no tām ir nosauktas mazumtirdzniecības tirgus uzraudzības ziņojumā¹², un daudzas ir minējis Eiropas Parlaments¹³. Ņemot vērā šī sektora ekonomisko nozīmi, Komisija gatavo Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plānu, kurā noteiks ES stratēģiju mazumtirdzniecības sektorā nākamajiem gadiem.

Konstatēts, ka uzņēmējdarbības pakalpojumi ir pakalpojumu sektors, kur varētu ievērojami uzlabot ražīgumu. Kā minēts vienotā tirgus aktā un paziņojumā "Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā", Komisija veido augsta līmeņa grupu ar uzņēmējdarbību saistīto pakalpojumu jautājumos, lai izpētītu šī sektora trūkumus. Šī grupa pievērsīsies četriem konkrētiem uzņēmējdarbības pakalpojumu sektoriem: i) tirgvedība un reklāma; ii) objektu pārvaldība; iii) tehniskie un inženiertehniskie pakalpojumi un (iv) koncepcijas izstrāde. Īpaša uzmanība tiks pievērsta saiknei starp ES uzņēmējdarbības pakalpojumiem un ražošanu, kā arī brīvprātīgu Eiropas standartu izstrādei, kas var uzlabot pakalpojumu kvalitāti un salīdzināmību starp dažādu dalībvalstu pakalpojumu sniedzēju sniegtajiem pakalpojumiem.

Uzdevumi

Komisija 2012. gadā pieņems Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plānu, kurā būs izklāstīta ES stratēģija šajā sektorā.

Komisija līdz 2012. gada rudenim izveidos augsta līmeņa grupu ar uzņēmējdarbību saistīto pakalpojumu jautājumos, lai izpētītu šī sektora trūkumus.

7. Uzdevums: otrās paaudzes kontaktpunkti

Vienoto kontaktpunktu uzdevums ir vienkāršot dzīvi pakalpojumu sniedzējiem, piedāvājot tiem vienu saskarni, kas ļauj piekļūt visai vajadzīgajai informācijai, un iespēju nokārtot attiecīgās administratīvās procedūras tiešsaistē. Tie arī palīdz veikt apzinātu izvēli saņēmējiem, kas vēlas iegādāties pakalpojumus. Vienotie kontaktpunkti piedāvā svarīgu informāciju, piemēram, kompetento iestāžu kontaktinformāciju un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas pieejami strīdu gadījumā.

Tomēr dažādu kontaktpunktu sniegtā informācija par svarīgāko pakalpojumu sektoru noteikumiem krietni atšķiras uztveramības ziņā.

Ievērojams skaits kontaktpunktu sniedz informāciju vismaz vienā svešvalodā, kas ir būtiska priekšrocība pakalpojumu sniedzējiem. Tomēr daudzas administratīvās procedūras vēl nav nokārtojamas tiešsaistē, un, ja tās ir pieejamas valsts līmenī, bieži vien netiek piedāvātas lietotājiem no ārvalstīm.

Ir svarīgi novērst šos trūkumus un panākt, lai vienotie kontaktpunkti pienācīgi darbotos lietotāju labā. Tas nozīmē, ka dalībvalstīm vēl darāms liels darbs procedūru vienkāršošanas un racionalizēšanas jomā un labākas atbalsta sistēmu integrācijas un vajadzīgo tehniskos pielāgojumu ziņā, jo īpaši pārrobežu piekļuves nodrošināšanā. Tāpat ir svarīgi informēt uzņēmumus par vienoto kontaktpunktu eksistenci un funkcijām.

¹² Ziņojums par tirgus uzraudzību tirdzniecības un izplatīšanas nozarē „Par efektīvāku un godīgāku tirdzniecības un izplatīšanas iekšējo tirgu līdz 2020. gadam”, COM (2010) 355.

¹³ Eiropas Parlamenta 2011. gada 1. jūnija ziņojums par efektīvāku un taisnīgāku mazumtirdzniecības tirgu (2010/2109 (INI)).

Uzdevumi

Dalībvalstīm bez kavēšanās ir jāpanāk, lai to vienotie kontaktpunkti pilnībā atbilstu pakalpojumu direktīvas prasībām.

Dalībvalstis tiek aicinātas līdz 2014. gada beigām ar Komisijas palīdzību izveidot otrās paaudzes vienotos kontaktpunktus, kuriem 1) jāietver visas procedūras uzņēmējdarbības ciklā, 2) jāpiedāvā informācija vairākās valodās, 3) jābūt ērti lietojamiem. Komisija ar dalībvalstīm vienosies par kritērijiem, ko izmantos otrās paaudzes kontaktpunktiem, nosakot tos "Vienoto kontaktpunktu hartas" veidā.

Komisija 2013. gadā sāks komunikācijas kampaņu par kontaktpunktiem, veiks koordinācijas darbu ar dalībvalstīm, lai kontaktpunkti būtu plašāk pieejami internetā, un strādās ar uzņēmēju organizācijām, lai informētu uzņēmumus par vienotajiem kontaktpunktiem un popularizētu to izmantošanu.

III. SECINĀJUMS

Pakalpojumi ir būtisks ES ekonomikas dzinējspēks. Integrētāks un labāk funkcionējošs vienotais pakalpojumu tirgus ir svarīgs aspekts ES ekonomikas atlabšanā.

Visas dalībvalstis ir ieguldījušas lielu darbu pakalpojumu direktīvas īstenošanā - novērsušas daudzus nepamatotus šķēršļus un modernizējušas regulējumu, kas attiecas uz pakalpojumiem. Tas palīdzēs uzlabot ES ekonomisko situāciju.

Tomēr izaugsmi un darbavietu radīšanu pakalpojumu sektorā joprojām kavē dažādi šķēršļi. Var panākt lielāku izaugsmi, ja aktīvi rīkosimies tagad un izmantosim visu pakalpojumu direktīvas potenciālu.

Atbilstoši paziņojumam par vienotā tirgus labāku pārvaldību prioritāte ir labāk izmantot to, kas jau pastāv. Šajā paziņojumā ir ierosināts, kā gūt lielāku ekonomisko ietekmi no pakalpojumu direktīvas, jo īpaši tajos pakalpojumu sektoros, kam ir liela nozīme ekonomikā.

- Dalībvalstīm jāuzstāda augstāki mērķi pakalpojumu direktīvas īstenošanā. Rūpīgi jāizvērtē visu atlikušo šķēršļu ekonomiskā ietekme.
- Komisija ir nākusi klajā ar priekšlikumu modernizēt profesionālo pakalpojumu mobilitātes regulējumu. Dalībvalstīm tas būtu jāpieņem bez kavēšanās.
- Vienotajam tirgum jāstrādā patērētāju labā. Uzņēmumi nedrīkst to mākslīgi sadalīt, ja tas nāk par sliktu pakalpojumu saņēmējiem.
- Saskaņoti ar pakalpojumu direktīvu jāpiemēro citi instrumenti, piemēram, direktīva par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un e-komercijas direktīva. Vajadzības gadījumā jāmodernizē Savienības tiesību akti atbilstoši konkrētām pakalpojumu sektoru vajadzībām, lai panāktu, ka regulējums efektīvi un praktiski funkcionē gan pakalpojumu sniedzēju, gan saņēmēju aspektā.
- Dalībvalstīm jāattīsta vienotie kontaktpunkti, tiem jāklūst par pilntiesīgiem pārvaldes instrumentiem atbilstīgi pakalpojumu sniedzēju un saņēmēju vajadzībām.

Lai to panāktu, vajadzīga gan Eiropas iestāžu, gan dalībvalstu politiskā apņemšanās izpildīt vajadzīgos pasākumus noteiktajos termiņos. Komisija strādās kopā ar dalībvalstīm, lai radītu izaugsmi un darbavietas pakalpojumu nozarē, un sekos līdzi panākumiem gada izaugsmes pētījumos.

1. PIELIKUMS. ES TIESĪBU AKTI, KAS REGULĒ PAKALPOJUMU SEKTORUS

	Galvenie sektori, uz ko attiecas pakalpojumu direktīva (2006/123/EK)
	<ul style="list-style-type: none"> • Uzņēmējdarbības pakalpojumi, tostarp profesionālie pakalpojumi (<i>juristi, arhitekti, grāmatveži, nodokļu konsultanti, konsultāciju aģentūras, komunikāciju un mārketinga aģentūras, sertifikācijas pakalpojumi, sporta tiesneši, mākslinieku aģenti, darbā pieņemšanas aģentūras, tulki, veterinārārsti, zemes mērniki utt.</i>) • Būvpakalpojumi un amatniecība • Mazumtirdzniecība • Nekustamais īpašums • Tūrisms (<i>viesnīcas, restorāni, kafējnīcas, ceļojumu aģentūras, gidu pakalpojumi</i>) • Privāta izglītība

Pakalpojumu sektori	Galvenie ES instrumenti, kas attiecas uz sektoru
Enerģētika	<p>Iekšējais dabasgāzes tirgus</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu <p>Iekšējais elektroenerģijas tirgus</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (Dokuments attiecas uz EEZ) <p>Iekšējais gāzes tirgus</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (Dokuments attiecas uz EEZ)
Finanšu pakalpojumi	<p>Finanšu pakalpojumu rīcības plāns un attiecīgie turpmākie pasākumi (Direktīva 2006/43/EK, Direktīva 2006/46/EK, Direktīva 2007/63/EK, Direktīva 2007/44/EK, Direktīva 2009/14/EK, Direktīva 2007/36/EK, Direktīva 2007/64/EK, Direktīva 009/111/EK, Direktīva 2009/44/EK, Direktīva 2010/76/ES, Direktīva 2009/49/EK, Direktīva 2011/61/ES, Direktīva 2011/89/ES)</p>
Veselības aprūpe	<ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē

	<ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu
Pasta pakalpojumi	<ul style="list-style-type: none"> • Direktīva 97/67/EK • Direktīva 2002/39/EK • Direktīva 2008/06/EK
Telekomunikācijas	<ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1211/2009 (2009. gada 25. novembris), ar ko izveido Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/136/EK • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/140/EK • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu, grozīta ar Direktīvu 2009/140/EK • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu, grozīta ar Direktīvu 2009/140/EK • Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē, grozīta ar Direktīvu 2006/24/EK un Direktīvu 2009/136/EK
Transports	<p>Autotransports</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum • Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum • Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 <p>Jūras transports</p> <ul style="list-style-type: none"> • Padomes Regula (EEK) Nr. 4055/86 (1986. gada 22. decembris), ar ko brīvas pakalpojumu sniegšanas principu piemēro jūras pārvadājumiem • Padomes Regula (EEK) Nr. 3577/92 (1992. gada 7. decembris), ar kuru piemēro principu, kas paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) <p>Dzelzceļa transports</p> <ul style="list-style-type: none"> • Padomes Direktīva 91/440/EEK (1991. gada 29. jūlijs) par Kopienas dzelzceļa attīstību, OV L 237, 24.8.1991., 25. lpp. • Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 913/2010 (2010. gada 22. septembris) par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravas pārvadājumiem

	<p>Gaisa transports</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā • Padomes Direktīva 96/67/EK (1996. gada 15. oktobris) par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās <p>Iekšzemes navigācija</p> <ul style="list-style-type: none"> • Padomes Regula (EK) Nr. 1356/96 (1996. gada 8. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem, ko piemēro preču vai pasažieru pārvadājumiem pa dalībvalstu iekšējiem ūdensceļiem, lai nodrošinātu šādu transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību • Padomes Regula (EEK) Nr. 3921/91, ar ko paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji drīkst pārvadāt kravas vai pasažierus pa dalībvalsts iekšējiem ūdensceļiem
--	--

	<p>Sektoru, kurus atsevišķi neregulē ES sekundārie tiesību akti</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • Azartspēles • Darbības, kas saistītas ar valsts varas īstenošanu (kā noteikts Līguma 51. pantā) • Privātas apsardzes pakalpojumi • Notāri, tiesu izpildītāji • Taksometri un ostu pakalpojumi

II PIELIKUMS. SARAKSTS AR INICIATĪVĀM UN TO TERMIŅIEM

Politikas jomas	Uzdevumi	Termiņš
<u>1. Nepielaidīguma politika noteikumu neievērošanas gadījumā</u>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Dalībvalstis savus tiesību aktus pilnībā saskaņo ar pakalpojumu direktīvu</i> ➤ <i>Komisija piemēro nepielaidīguma politiku, izmantojot pārkāpuma izmeklēšanas procedūras, jo īpaši prioritārajos sektoros</i> 	<p><i>nekavējoties</i></p> <p><i>nekavējoties</i></p>
<u>2. Pakalpojumu direktīvas ekonomiskās ietekmes paaugstināšana</u>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Komisija ar dalībvalstīm uzsāk profesionālizvērtēšanu, lai novērtētu konkrētus tiesību aktus prioritārajos sektoros</i> ➤ <i>Dalībvalstis novērš visus atlikušos nepamatotus vai neproporcionālos ierobežojumus un novērtē pamatoto prasību likvidēšanas ekonomisko ietekmi</i> ➤ <i>Dalībvalstis veic prioritārās darbības, kas atspoguļotas Eiropas pusgada konkrētajai valstij adresētajos ieteikumos</i> ➤ <i>Dalībvalstis intensīvāk cenšas palielināt iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI) lietošanu</i> ➤ <i>Komisija strādā ar apdrošināšanas sektoru, lai panāktu atbilstošu apdrošināšanu pakalpojumu</i> 	<p><i>sākums 2012. gadā rezultāti izvērtēti 2013. gada vidū</i></p> <p><i>nekavējoties</i></p> <p><i>no 2012. gada</i></p> <p><i>nekavējoties</i></p> <p><i>nekavējoties</i></p>

	<p><i>sniedzējiem, tostarp darbībai citās dalībvalstīs</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Komisija novērtē panākto un apsver alternatīvus risinājumus, tostarp vajadzības gadījumā ierosina tiesību aktus</i> 	<i>līdz 2013. gada beigām</i>
<p><u>3. Profesionālo pakalpojumu regulējuma modernizācija</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Eiropas Parlaments un Padome pieņem modernizētās profesionālo kvalifikāciju direktīvas priekšlikumu</i> ➤ <i>Komisija palīdz dalībvalstīm īstenot konkrētajai valstij adresētos ieteikumus, kas attiecas uz profesionālajiem pakalpojumiem un sagatavoti 2013. gada Eiropas pusgada ietvaros</i> ➤ <i>Komisija iesniedz paziņojumu, ar ko sekmē reglamentēto profesiju savstarpējo novērtēšanu</i> 	<p><i>līdz 2012. gada beigām</i></p> <p><i>2012 - 2013</i></p> <p><i>2013</i></p>
<p><u>4. Pakalpojumu direktīva — patērētāju labā</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Dalībvalsts izpilda valsts tiesību normas, ar ko tiek īstenota nediskriminācijas klauzula</i> ➤ <i>Komisija ierosina konkrēti orientētas darbības piemērošanas uzraudzībai un atbilstoši rīkojas gadījumos, kad tiek konstatētas neatbilstības</i> ➤ <i>Komisija izdod papildu norādījumus par 20. pantu</i> ➤ <i>Komisija strādā kopā ar uzņēmumiem, lai nodrošinātu to, ka patērētāji var iepirkties pāri robežām</i> 	<p><i>nekavējoties</i></p> <p><i>2013. gada vidū</i></p> <p><i>2013. gada beigās</i></p> <p><i>nekavējoties panākumi izvērtēti 2013. gada vidū</i></p>

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm informē patērētājus par to tiesībām vienotajā tirgū, ko paredz pakalpojumu direktīva, izpratnes veicināšanas kampaņas ietvaros saistībā ar Eiropas pilsoņu gadu 	2013
<p><u>5. Faktiska iekšējā tirgus funkcionēšana</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Dalībvalstīm pilnībā saskaņo savus tiesību aktus un procedūras ar profesionālo kvalifikāciju un e-komercijas direktīvām. ➤ Komisija aktīvi seko šīs direktīvas īstenošanai, vajadzības gadījumā izmantojot pārkāpumu izmeklēšanas procedūras 	<p>nekavējoties</p> <p>nekavējoties</p>
<p><u>6. Konkrētu sektoru vajadzības</u></p> <p>6.1. Speciālistu sniegto pakalpojumu savstarpēja atzišana</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija nodrošina pilnīgu Līgumā paredzēto brīvību īstenošanu, par savu mērķi nosakot to, lai turpmākos priekšlikumos nozaru tiesību aktiem, ar ko specializētus pakalpojumus sniedzošajiem speciālistiem izveido apstiprināšanas shēmas, tiktu plašāk izmantota savstarpējās atzišanas klauzula ➤ Dalībvalstis pilnībā īsteno ES tiesību aktus, pieprasot citu dalībvalstu speciālistu akceptēšanu, un izmanto IMI, lai vienkāršotu pārbaudi, ar ko nosaka atbilstību citu dalībvalstu prasībām ➤ Precīzāk salāgo tehniskos standartus, jo īpaši izmantojot ES standartizācijas mehānismus (CEN) jomās, kur būtiski atšķiras ES tiesību aktu īstenošana dalībvalstīs 	<p>kad tiek pieņemti tiesību aktu priekšlikumi</p> <p>nekavējoties</p> <p>pašlaik</p>

<p>6.2. Patērētāju aizsardzības tiesību akti: lielāka harmonizācija dažos sektoros</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija turpmākos ES patērētāju tiesību aizsardzību aktos attiecīgā gadījumā cenšas panākt lielāku harmonizācijas līmeni. Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāapvieno savi centieni sasniegt šo mērķi, lai nodrošinātu pilnīgu vienotā tirgus darbību ➤ Komisija pārskata komplekso ceļojumu direktīvu ➤ Komisija strādā kopā ar valstu izpildes iestādēm, lai nodrošinātu pareizu patērētāju tiesību acquis piemērošanu konsekventā un aptverošā veidā, pienācīgi ņemot vērā vienotā tirgus tiesības un noteikumus ➤ Komisija pieņem Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plānu, kurā izklāstīta ES stratēģija šajā sektorā ➤ Komisija izveido augsta līmeņa grupu ar uzņēmējdarbību saistīto pakalpojumu jautājumos, lai izpētītu šī sektora trūkumus 	<p><i>kad tiek pieņemti tiesību aktu priekšlikumi</i></p> <p>2012</p> <p>2013. gada sākumā</p> <p>2012</p> <p>2012. gada rudenī</p>
<p>6.3. Mazumtirdzniecības un uzņēmējdarbības pakalpojumi: konkrētas iniciatīvas</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Dalībvalstis savu vienoto kontaktpunktu darbību pilnībā saskaņo ar pakalpojumu direktīvu ➤ Dalībvalstis izveido otrās paaudzes vienotos kontaktpunktus, kas 1) ietver visas procedūras uzņēmējdarbības ciklā, 2) piedāvā informāciju vairākās valodās, 3) ir ērti lietojami. Komisija ar 	<p><i>nekaņējoties</i></p> <p>2012-2014</p>
<p><u>7. Uzdevums: otrās paaudzes kontaktpunkti</u></p>		

	<p><i>dalībvalstīm vienojas par kritērijiem, ko izmantos otrās paaudzes kontaktpunktiem, nosakot tos "Vienoto kontaktpunktu hartas" veidā</i></p> <p>➤ <i>Komisija sāk komunikācijas kampaņu par kontaktpunktiem, veic koordinācijas darbu ar dalībvalstīm, lai kontaktpunkti būtu plašāk pieejami internetā, un strādā ar uzņēmēju organizācijām, lai informētu uzņēmumus par vienotajiem kontaktpunktiem un popularizētu to izmantošanu</i></p>	<p>2013</p>
--	---	-------------